

H. C. Andersen - Eventyr 144: Ugedagene. (1872/1869) Originalversion. Bemærk: der er indsat blanklinjer undervejs, markeret med tegnet - for at linjerne i de to kolonner kan matche. Linje-forskubbelser kan, beklageligvis, opstå alligevel pga. såkaldt konverterings-divergens; læsning ´på tværs´ bør dog være muligt.	H. C. Andersen - Eventyr 144: Ugedagene (1872/1869) Sprogjusteret version ved Ivan Hansen (2015/2019) © <i>blå</i> tekst = ord ændret i forhold til originalen. (Justering ifølge 1948-sprogreformen er ikke farvemarkeret) Bemærk: der er indsat blanklinjer undervejs, markeret med tegnet - for at linjerne i de to kolonner kan matche. Linje-forskubbelser kan beklageligvis opstå alligevel pga. såkaldt konverterings-divergens; læsning ´på tværs´ bør dog være muligt.
Ugedagene vilde ogsaa engang slaae sig løs, komme sammen og holde Gilde. Hver Dag var iøvrigt saa optaget, at de, Aaret rundt, ikke havde Fritid at raade over; de maatte have en aparte heel Dag, men den havde de da ogsaa hvert fjerde Aar: Skuddagen, der lægges i Februar for at bringe Orden i Tidsregningen. Paa Skuddagen vilde de altsaa komme sammen til Gilde, og da Februar er Fastelavns-Maaned, vilde de komme carnevalsklædte efter hvers Fornemmelse og Bestemmelse; spise godt, drikke godt, holde Taler og sige hverandre Behageligheder og Ubehageligheder i ugeneert Kammeratskab. Oldtidens Kæmper kastede hverandre, ved Maaltiderne, de afgnavede Kjødben i Hovedet, Ugedagene vilde derimod dænge hverandre over med Mundgodt af Brandere og skarnagtige Vittigheder, som de kunne falde i uskyldige Fastelavns-Løier. - Saa var det Skuddag, og saa kom de sammen. - Søndag, Formand for Ugedagene, traadte op i sort Silkekappe; fromme Mennesker vilde troe, at han var præsteklædt til at gaae i Kirke; Verdensbørn saae, at han var i Domino for at gaae paa Lystighed, og at den blussende Nellike, han bar i Knaphullet, var Theatrets lille røde Lygte, som sagde: "Alt er udsolgt, see nu til at I more Eder!"	<i>Ugedagene</i> ville ogsaa engang slå sig løs, komme sammen og holde gilde. Hver dag var i øvrigt så <i>travlt</i> optaget, at de, året rundt, ikke havde fritid at råde over. <i>De</i> måtte have en <i>særskilt</i> hel dag, men den havde de da ogsaa hvert fjerde år: <i>skuddagen</i>, der lægges <i>til</i> i februar for at bringe orden i tidsregningen. På <i>skuddagen</i> ville de altsaa komme sammen til gilde, og da februar er fastelavns-måned, ville de <i>alle</i> komme karnevals-udklædte efter hver <i>deres</i> fornemmelse og bestemmelse; <i>og de ville</i> spise godt, drikke godt, holde taler og sige hverandre behageligheder og ubehageligheder i <i>muntert</i> kammeratskab. Oldtidens kæmper kastede, ved <i>deres</i> måltider, de afgnavede kødben i hovedet <i>på hinanden</i>; ugedagene ville derimod dænge <i>hinanden</i> over med mundgodt af <i>muntre ord</i>, brandere og skarnagtige, <i>vovede</i> vittigheder, som de kan <i>nu kan opstå under</i> uskyldige fastelavnsløjer. Så var det <i>skuddag</i>, og så kom de sammen: <i>Søndag</i>, formand for ugedagene, trådte op i sort silkekappe; fromme mennesker ville tro, at han var præsteklædt til at gå i kirke; verdensbørn så <i>dog</i>, at han var i <i>sort Domino</i>-kostume for at gå <i>til fest</i>, og at den blussende nellike, han bar i knaphullet, var teatrets lille røde lygte, som sagde: "Alt udsolgt, se nu til at I morer <i>jer</i>!"

- Mandag, ungt Mennske, i Familie med Søndagen, og særligt hengiven til Fornøjelse, fulgte efter. Han forlod Værkstedet, sagde han, naar Vagtparaden trak op. "Jeg maa ud at høre Offenbachs Musik; den gaaer mig ikke til hovedet og ikke til Hjertet, den kriller mig i Been-Musklerne, jeg maa dandse, have en Sviir, faae et blaadt Øie at sove paa og saa tage fat paa Arbeidet næste Dag. Jeg er Nyet i Ugen!" - Tirsdag: Tyrs Dag, Kraftens Dag. - "Ja, det er jeg!" sagde Tirsdag. "Jeg tager fat paa Arbeidet, spænder Merkurs Vinger paa Kjøbmandens Støvler, seer til i Fabrikkerne om Hjulene ere smurte og dreie sig, holder over at Skrædderen sidder paa Bordet og Brolæggeren paa Brostenene; hver passe sin Dont! jeg holder Øie med det Hele, derfor møder jeg i Politi-Uniform og kalder mig Politirsdag. Er det en daarlig Brander, forsøg I Andre at given een, der er bedre!" - "Saa kommer jeg!" sagde Onsdag. "Jeg staaer midt i Ugen. Tydsken kalder mig Hr. Mittwoch. Jeg staaer som Svend i Boutiken, som Blomst midt imellem de andre ærede Ugedage! Marschere vi Alle op, saa har jeg tre Dage for, tre Dage bag, det er som en Æresvagt; jeg maa troe, at jeg er den anseeligste Dag i Ugen!" - Torsdag mødte klædt som Kobbersmed med Hammer og Kobberkedel, det var hans Adels Attribut. "Jeg er af den høieste Byrd!" sagde han, "hedensk, guddommelig! i Nordens Lande er jeg kaldt op efter Thor, og i Sydens Lande efter Jupiter, som begge forstode at tordne og lyne; det er blevet i Familien!" Og saa slog han paa Kobberkedelen og beviste sin høie Byrd. - Fredag var klædt ud som ung Pige og kaldte sig Freia, ogsaa til en Forandring Venus, det kom an paa Sprogbrugen i de Lande hvor hun traadte op. Hun var iøvrigt af en stille, blid	- Mandag, ungt menneske, i familie med søndagen, og særligt hengiven til fornøjelse, fulgte efter. Han forlod værkstedet, sagde han, når vagtparaden trak op. "Jeg må ud at høre <i>Offenbachs</i> musik; den går mig ikke til hovedet og ikke til hjertet, men den kriller mig i benmusklerne, så jeg må danse, gå på svir, få et blåt øje at sove på – og så tage fat på arbejdet næste dag. Jeg er det friske, ”nyet” i ugen!" <i>Tirsdag</i>: Tyrs dag, kraftens dag. – "Ja, det er jeg!" sagde <i>Tirsdag</i>. "Jeg tager fat på arbejdet, spænder sendebudet Merkurs vinger på købmandens støvler; og jeg ser til i fabrikkerne om hjulene er smurte og drejer rundt, holder øje med at skrædderen sidder på bordet og brolæggeren på brostenene, at hver passer sin dont! Jeg holder øje med det hele, derfor møder jeg i politi-uniform og kalder mig <i>Politirsdag</i>. Er det en dårlig brander? - så forsøg I andre at finde på en, der er bedre!" "Så kommer jeg!" sagde <i>Onsdag</i>. "Jeg står midt i ugen. Tyskerne kalder mig <i>Hr. Mittwoch</i>, ugemidten. Jeg står som udlært svend i butikken, som en blomst midt imellem de andre ærede ugedage! Marcherer vi alle op, så har jeg tre dage foran mig, tre dage bagved mig, det er som en æresvagt omkring mig; jeg må tro, at jeg er den mest ansete dag i ugen!" <i>Torsdag</i> mødte op klædt som kobbersmed med hammer og kobberkedel, det var hans adels-tegn. "Jeg er af den højeste, fornemste slægt!" sagde han, "– hedensk, guddommelig! I Nordens lande er jeg opkaldt efter <i>Tor</i>, og i sydens lande efter <i>Jupiter</i>, som begge forstod at tordne og lyne; det er blevet i familien!" Og så slog han på kobberkedlen og beviste sin høje stand. - <i>Fredag</i> var klædt ud som ung pige og kaldte sig <i>Freja</i>, til en forandring også <i>Venus</i>, det kom an på sprogbrugen i de lande hvor hun trådte op. Hun var i øvrigt af en stille, blid karakter, sagde
---	--

Charakter, sagde hun, men i Dag flot og fri; det var jo Skuddag, og den giver Frihed for Qvinden, da tør hun, efter gammel Brug, frie selv og behøver ikke at lade sig frie til. - Løverdag traadte op som gammel Huusholderske med Kost og Renselses-Attribut. Hendes Liv-Ret var Øllebrød, dog forlangte hun ikke, at den ved denne festlige Leilighed skulde sættes med paa Bordet for dem Alle, men kun at hun maatte faae den, og hun fik den. Og saa bænkedes Ugedagene sig. - Her ere de nedtegnede alle syv, brugbare for Tableauer i Familie kredse; der kunne de gives saa morsomme, man mægter det, vi give dem her kun som en Spøg i Februar, den eneste Maaned, der faaer en Dag i Tillæg.	hun, men i dag flot og fri; det var jo <i>skuddag</i>, og den giver frihed for kvinden, <i>og</i> da <i>har hun lov til</i>, efter gammel <i>skik</i>, selv <i>at</i> fri <i>til en mand</i> og behøver ikke at lade sig fri til. <i>Lørdag</i> trådte op som gammel husholderske med kost og <i>spand</i>. Hendes livret var øllebrød, dog forlangte hun ikke, at <i>retten</i> ved denne festlige lejlighed skulle sættes med på bordet <i>til</i> dem alle, men <i>blot</i> at hun måtte få den – <i>og</i> hun fik den! Og så bænkedes ugedagene sig. - Her er de <i>aftegnet i ord</i> alle syv, brugbare for <i>tegnede og udklippede</i> tableauer <i>udformet</i> i familiens <i>kreds</i>; der kan de <i>laves</i> så morsomme, man magter det; <i>vi bringer</i> dem her kun som en spøg i februar, den eneste måned, der får en dag i tillæg.
Originalteksten, bragt her mhp. sammenligning med ændringerne i 2019-versionen, er fra Det Kongelige Biblioteks HCA online-arkiv (efter DSL-udgaven 1963-1967). Der kan være enkelte 'digitale fejl' i disse ældre online-originaler. Link: http://wayback-01.kb.dk/wayback/20101103141246/http://www2.kb.dk/elib/lit//dan/andersen/eventyr.dsl/index.htm	Sprogjusteret version ved Ivan Hansen (2015/2019) ©